

Hude Majda (1937), orodna telovadka in trenerka telovadk

Majda rada poudari, da so njena najlepša mladostna leta vezana na TVD Partizan, kjer je leta 1950 kot trinajstletna deklica prvič stopila v telovadnico. Njena družina je bila s telovadbo tesno povezana, saj je bil njen dedek Andrej Karlin ustanovni član telovadnega društva Sokol, njen stric Franc Dolenc mlajši pa eden stebrov loškega Sokola in kar 9 let njegov tajnik in blagajnik. Majdino mamo so klicali »kavarniška Nada«, saj so imeli kavarno nasproti Homanove hiše. Majdin oče je bil oficir in kmalu po poroki leta 1933 so odšli v Srbijo, kjer se je leta 1935 rodil Janez, leta 1937, Majda in leta 1939 Andrej. Vojno so preživeli kot begunci v Srbiji, v kraju Veliko Orašje, v Škofjo Loko pa so se vrnili 26. avgusta 1945 in se naselili v svoji hiši na Placu.

Majda s ponosom pripoveduje o svojih prednikih Andreju Karlinu in Francu Dolencu. Karlin je bil leta 1906 ustanovni član loškega Sokola, vadbo pa so najprej imeli pod kozolcem pri Dolencu, že leta 1907 pa so uredili prostor za vadbo v hiši na Studencu 11, kjer je Karlin odstopil večji prostor, nekdanjo delavnico. Iz Ljubljane je prišel prostor pogledat telovadec Bojan Drenik, ga pohvalil in tudi svetoval nakup telovadnih orodij pri firmi Vindiš iz Prage. Karlin je leta 1909 umrl za tuberkulozo in Sokoli so tedaj naslovili na predsednika Murnika v Ljubljani vprašanje, če so lahko na pogrebem sprevedu pokriti s kapami, ta pa jim je svetoval, naj se posvetujejo z duhovnikom. Franca Dolenca se Majda spominja kot velikega entuziasta in zavednega Sokola, ki ji je vedno odzdravil z »zdravo«. Spominja se, da je bila leta 1951 v nekdanjem orlovskem domu na Spodnjem trgu opereta Planinska roža in Dolenc je povabilo na koncert zavrnil, da »v čukovski dom pa že ne bo šel...« - mislil je na nekdanji Orlovski dom.

Majda se spominja, da je bila njena prva voditeljica Grundner Albina in leta 1952 so mladinke že šle na prvo okrožno tekmo na Bledu, ter na mladinsko prvenstvo v Mariboru, kjer so zmagale, Majda pa je bila druga. Tega leta so bile že tudi na mnogoboju v Beogradu, mnogoboj pa je vključeval 5 orodij, redovne vaje in atletske discipline. Ekipo so sestavljale Majda Hude, Mara Dagarin, Majda Bozovičar, Mara Vehovec, Lidija Kink, Marina Knez.

Leta 1953 so zmagale na okrožnem prvenstvu, tega leta pa so tekmovalle tudi na državnem prvenstvu v Skopju, kjer so v najvišjem, 1.razredu osvojile 9. mesto. Tega leta sta ekipo zapustili Knezova in Bozovičarjeva, vključili pa sta se Ravnikarjeva in Škrljeva. Na republiškem prvenstvu v

Ljubljani so osvojile 2. mesto. Naslednje leto (1954) je ekipo zapustila Ravnikarjeva, prišli pa sta Sedej Teja in Čelik Marta in to je bila nato najboljša loška vrsta mladink. Na republiškem prvenstvu so bile druge, Majda pa 9. med posameznicami. Istega leta je bilo v Zagrebu državno prvenstvo in vrsta je dosegla 4. mesto. Tega leta so tekmovali tudi v Zrenjaninu, kjer je bila Majda peta. Zaradi uspehov so celo vrsto povabili, da so koncem tedna vadile v študijski telovadnici Narodnega doma v Ljubljani.

Leta 1955 so tekmovali na dvoboju z Vojvodino, istega leta pa so imele na republiškem zletu v Koprju nastop pred Unujem, indonezijskim predsednikom, naslednje leto pa tudi pred indijskim predsednikom Nehrujem v Beogradu.

Leta 1956 je Majda opustila tekmovalno orodno telovadbo, saj ji šola in nato služba tega ni več dopuščala. Že naslednje leto pa je začela delati kot vodnica v TVD Partizan, kjer je sprejela delo s pionirkami orodnimi telovadkami. Vrsta je kmalu začela zmagovati in leta 1959 so odšle v Beograd na zlet, kjer so po najbolje opravljeni vaji prvega dne naslednji dan prve prikorakale na stadion – Gantar Vera, Mlejnik Alenka, Kocjančič Zdenka, Kordež Cvetka, Oblak Milena, Žakelj Lidija, Škrlj Tatjana, Bernik Silva, Franko Mira. Majda je z vadbo te skupine zaključila leta 1962, ko so še imeli akademijo ob 50. letnici Domineta Bizjaka, nato pa je delo v Partizanu zastalo, saj je nekaj fantov, ki so klub vodili, odšlo k vojakom.

Po intervjuju Ivana Križnarja z Majdo Hude zapisal Marjan Luževič, 2014